

ALGEMEEN

NIEUWS- EN ADVERTENTIE-BLAD.

Dit Blad wordt des *Woensdags* en *Zaturdags* uitgegeven: 's GRAVENHAGE aan het *Bureau*, in de *Lange-Pooten*, N.º 169, bij den Boekverkooper *van Weelden*, op het *Spui*, en *M. de Lyon*, in de *Spuistraat*; — AMSTERDAM, bij *M. Schwoneveld* en *Zoon*: overigens bij de gewone Correspondenten.

Het abonnement geschiedt bij vooruitbetaling, wordt gerekend met den eersten dag der maand in te gaan, en voor niet minder dan drie maanden aangenomen.

Prijs voor drie maanden, 's Gravenhage f 2: 8: —
 vrachtfrij in de andere Steden van het Koninkrijk » 2: 14: —
 de Advertentien, elke regel *Brevier* » —: 4: —

N E D E R L A N D E N.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Zaterdag, 2 December.

De notulen. —

Boodschap van den Koning, ten geleide van eene Concept-wet, bepalende dat de zesde loting van uitgestelde schuld, om over te gaan in werkelijke, zal plaats hebben op den eersten Maart aanstaande, en zich zal uitstrekken over een kapitaal van vijf millioenen; wijders, dat nog vóór dien tijd, tien millioenen van de uitgestelde schuld, door middel der amortisatie-kas, zullen worden vernietigd, met en benevens de daartoe behoorende kans-bijetten.

Drukken, ronddeelen, aan de afdelingen verzenden, en zoo voorts.

Rekwest van een best man, ingezet in der provincie Luik, betrekkelijk de grens-scheiding tusschen die provincie en die van Namen. Aan de commissie verzonden; straks ter Griffie.

De Voorzitter geeft te kennen, dat hij, tot het doen eener mededeeling aan de Kamer, dezelve in geheim comité zal veranderen.

Geheim comité.

Het is algemeen bekend, dat in die gesloten en geheime vergadering is voorgelezen het rapport der centrale afdeling, op het voorstel van den President, wegens de geheime discussien over het Burgerlijk Wetboek; eene kleinigheid, waarmede het volk iuderdad niets te doen heeft.

Jan Melchior Kemper heeft, tot heden, geen woord gesproken: men gelooft dat Zijn Edel Mogende ziek is.

's Gravenhage, den 5 December.

Den 27 November II. was de heer von *Staedel*, gepensionneerd Luitenant-Kolonel, voor de Correctionnelle Regtbank gedagvaard, ten einde tegen hem conclusien te hooren nemen, wegens hoon het Hoog Militair Geregts-hof, den Minister van Oorlog en andere Autoriteiten, ter zake van waarnemingen hunner functien, door hem aangedaan. Deze beschuldiging was gegrond op de brieven door den heer von *Staedel* aan ons Dagblad geadresseerd, en geplaatst in onze N.ºs 34, 51 en 63 (waaraan wij ons refereren voor de bijzonderheden van den heer von *S's* klagten).

Er was geen eissher in dit proces; het openbaar Ministerie heeft van ambstwege geprocedeerd: deszelfs conclusien strekten tot eene gevangenis van één jaar, en de kosten.

De heer Advocaat *Donker-Curtius* heeft voor den Kolonel von *Staedel* gepleit. De zaak werd uitgesteld tot gisteren, wanneer het vonnis ten voordeele van den beschuldigten uitviel, en is dezelve vrijgesproken.

— Den 28 November is de heer *Madier-de-Montjau*, Raadsheer bij het Hof van Nimes, voor het Hof van Cassatie verschenen, ter zake van het doen drukken en uitgeven eener petitie aan de Kamers gerigt, waarin hij beweert dat de moorden in het zuiden, in 1815 op de protestanten gepleegd, ongestraft waren gebleven; dat de nationale garde, ofschoon door eene Koninklijke ordonnantie ontbonden, evenwel heimelijk en onwettiglijk weder georganiseerd was geworden;

en eindelijk, dat eene geheime Regering, de Justitie verlamde en de moordenaars ondersteunde en bezoldigde. Deze petitie was door de Kamers aan den Raad der Ministers verzonden. De Onder-Secretaris van het Departement van Justitie had den heer *Madier* verzocht hem te melden, om welke redenen hij zich gerigt had tot de Kamers en niet tot de Justitie, om de misdaden welke te zijner kennis gekomen waren aan te geven. De heer *Madier* beantwoordde dit met eene missieve, ten opschrift voerende eene passage uit den brief van *Rousseau*, en weigerde de bewijzen die in zijn bezit waren, mede te deelen. Hierop werd een geregte onderzoek nopens de petitie bevolent door het Hof van Nimes. Aan den Raadsheer, die zich tot dat einde naar het huis van den heer *Madier*, toen ziek zijnde, begeven had, antwoordde deze, op de vraag om onder eede te openbaren al wat hem van de zaak bekend was, dat de misdadige handelingen, in de petitie vervat, hem bekend gemaakt waren door personen die niet genoemd wilden worden dan nadat de schrijvers van de geheime aantekening (*Note secrète*) vervolgd zouden wezen, en dat hij zich verbonden had hunne namen tot zoo ver te verzwijgen. Na dit verhoor waren de procedures tegen den heer *Madier* niet voortgezet geworden; doch de Procureur-Generaal bij het Hof van Cassatie had een requisitorie ingeleverd, ten einde de heer *Madier* berispt zoude worden, wegens zijne weigering om de Justitie in te lichten.

Op de audientie heeft de heer *Madier* verzocht zich door een Raadsman te mogen doen bijstaan; doch dit is hem afgeslagen, uit hoofde dat hij daar alleen geroepen was om te antwoorden op zekere verwijten in zaken van discipline. Hij heeft verklaard bij zijne aanklagte te blijven; de personen welke hij beschuldigd had van den burgerkrijg te willen aanstoken wel te kennen; doch niet te weten of hij thans nog de bewijzen van alles zoude kunnen leveren, daar de Regering niet voldaan had aan de voorwaarde onder welke die zamenzwering hem openbaard was, door niet alvorens de schrijvers van de *Note secrète* te vervolgen. Te vergeefs heeft men hem voorghouden, dat indien zijne beschuldiging valsch ware, zulks eene ergerlijke verstoring der openbare rust zoude wezen; en gegrond zijnde, hij er dan het bewijs van schuldig was, en alle verbindtenissen en eeden ter contrarie nietig waren.

De heer *Madier* in zijne weigering om de Justitie in te lichten volhard hebbende, heeft de Procureur-Generaal tegen hem geconcludeerd dat hij opgeschort zoude worden in zijne functien.

De zaak is uitgesteld tot den 30.

Den 30, heeft het Hof van Cassatie de zaak van den heer *Madier-de-Montjau* afgedaan: de heer *de Serre*, Minister van Justitie, heeft het vonnis voorgelezen, waarbij het Hof den Raadsheer, wegens zijn gehouden gedrag, bestraft of censureert en hem veroordeelt in de kosten.

— De Koning van Pruisen is, den 25, van Troppan te Berlijn teruggekomen.

— Men meldt uit Weenen, en ook uit Parijs, dat er weder hoop schijnt te zijn dat de vrede met Napels niet zal worden gebroken.

— Z. M. de Keizer van Rusland zal, binnen kort, de terugreize van Troppan naar Petersburg aanmenen.

Officiële Nota, door het ministerie van Buitenlandsche Zaken van Napels, uit naam van Z. M. den Koning der Beide Sicilien, aan alle Hoven van Europa gezonden.

Napels, den 1 October.

Z. M. de Koning der Beide Sicilien, na in tegenwoordigheid van het Parlement, den eed van trouwheid afgelegd te hebben op het nieuwe Verdrag, hetwelk eene gemeene zaak gemaakt heeft van de belangen Zijns doorluchtigen Geslachts, en die zijner onderdanen, vermeent dat zijne eerste en gewichtigste plicht het vordert, al die maatregelen te treffen, welke zijn werk kunnen bevestigen en beveiligen tegen de aanvallen waarmede eene verkeerde staatkunde en ongegronde vooroordeelen hetzelfde zonden kunnen bedreigen. — Dienvolgens, heeft Z. M. zijnen Secretaris van Staat en minister van Buitenlandsche Zaken bevolen aan Z. H. den Prins van Metternich, minister van Conferentien en Buitenlandsche Zaken van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, de navolgende mededeeling te doen:

» Soort het tijdstip dat de Koning besloten heeft aan de eenparige wenschen zijner volken te voldoen, door het aannemen der Spaansche constitutie voor zijne Staten, is zijne eerste zorg geweest, aan het Hof van Weenen, het eenige waarmede Hij overeenkomsten gesloten heeft, de omstandigheden te doen kennen, welke tot deze gebeurtenis aanleiding gegeven hebben; en hetzelfde tevens te verzekeren, dat de nieuwe orde van zaken geene verandering te weeg zal brengen in de vriendschappelijke betrekkingen en de goede verstandhouding, zoo gelukkiglijk tusschen beide Hoven bestaande.

» De Prins *Cariati* werd met deze eervolle zending belast; doch al zijne pogingen om dezelve behoorlijk te vervullen bleven zonder gevolg, daar de minister van Oostenrijk, onder verschillende voorwendsels, weigerde in eenige verklaring omtrent de Napelsche gebeurtenissen te treden. Hij was reeds vooringenomen tegen onze staatkundige hervorming, en had zich tegen dezelve verklaard eer hij er zich een juist denkbeeld van gevormd had, en schier op de eerste tijding die hij er van ontving. — De Koning, begeerig het Hof van Weenen in te lichten omtrent den waren staat onzer zaken, heeft zich gemaast om zelve aan den Keizer, zijnen doorluchtigen Neef, te schrijven; de Hertog *Nicolo di Serra Capriola* werd belast den Koninklijken brief aan Z. K. M. te overhandigen, en het Oostenrijksch Ministerie te verwittigen van de benoeming des Hertogs van *Gallo* tot het Gezantschap te Weenen, in plaats van den Prins *Ruffo*, welke door eene onverschoonlijke ongehoorzaamheid aan de bevelen der Regering, het vertrouwen van zijnen Souverein en van zijne Natie verloren had. Ongelukkiglijk had de zending des Hertogs *di Serra Capriola* geene beter gevolg dan die van den Prins *Cariati*. Hij werd niet tot de tegenwoordigheid van Z. M. den Keizer toegelaten: hem werd verklaard dat Z. K. M. zich niet verplicht achtte op 's Konings brief te antwoorden, in de veronderstelling dat dezelve geheel van eenen vertrouwelijk aard was. Ter zelfden tijd werden uit de Oostenrijksche kanselarij bevelen naar de grenzen uitgevaardigd, ten einde den Hertog van *Gallo* te beletten zijne reis naar Weenen voort te zetten.

» Deze Gezant, voorzien van credentialen en vertrouwelijke brieven van den Koning aan den Keizer, werd ook genoodzaakt te Klagenfurth stil te houden; en van daar vertogen tegen zulk eene onbehoorlijke handelwijze aan het Oostenrijksch Ministerie gericht hebbende, werd hem hierop geantwoord door den Prins van *Metternich*, in 'eene nota van 2 September, dat na eene ommekeer, welke het maatschappelijk gebouw in zijne grondvesten trof en evenzeer de zekerheid der troonen als de erkende Constitutien en de rust der volken bedreigde, Z. K. M. strijdig met de beginselen, welke hem ten onveranderlijken rigtsnoer gediend hebben, handelen zoude, indien Hoogsdiezelve de zending aannam waarmede de Hertog van *Gallo* belast was.

» Men moet bekennen, dat, hoe meer men op deze zinsnede denkt, hoe minder men hare beteekenis begrijpt, wanneer men de Napelsche gebeurtenissen te goeder trouw en onpartijdiglijk nagaat. De Koning, vrij in zijn paleis, te midden van zijnen Raad, zamengesteld uit zijne oude Ministers, besluit aan den algemeenen wensch zijner volken gehoor te geven, door hun een bestuur te schenken meer overeenkomstig met hunne behoeften en de verlichting der eeuw; een geschenk dat hij hun reeds vroeger gedaan zoude hebben, had men hem de begeerte zijns volks niet verborgen; en het Kabinet van Weenen gelooft dat het maatschappelijk gebouw in zijne grondvesten aangeast is!

» Wanneer de wetigheid der regten van het regerende geslacht openlijk verkondigd, gewaarborgd en bevestigd wordt door de algemeene begeerte der Natie; wanneer deze Natie, van het eerste oogenblik der staatkundige verandering aan, den diepsten eerbied en de volstrektste toewijding aan den Koning en zijn Geslacht betoond heeft, geeft men voor dat de veiligheid der troonen bedreigd is! wanneer geheel de wereld weet met welke angstvalligheid wij de regten, de onafhankelijkheid en de instellingen van andere volken geëerbiedigd hebben, nog onlangs geweigerd hebbende ons op eenige wijze te bemoeijen met de zaken van Benevent en Poute-Corvo, hoezeer deze Staten in het Koninkrijk ingesloten zijn, en derzelver inwoonders bij den Koning op het dringendste aangehouden hadden, om met het Rijk der Beide Sicilien vereenigd te worden; wanneer wij stiptelijk eene bezwarende voorwaarde nakomen, welke buitengewone omstandigheden ons opgelegd hadden, en met de meeste nauwkeurigheid aan den Prins *Beauharnais* de vijf millioenen franken betalen, welke het Gouvernement zich verbonden had aan hem te voldoen, beweert men dat de erkende instellingen en de rust der volken in gevaar zijn!

» Gelukkiglijk zijn de opgenoemde daadzaken te wereldkundig om in twijfel getrokken te kunnen worden; en het kabi-

net van Weenen zelf heeft het zich niet langer kunnen verbergen. Immers in de eerste vertrouwelijke gesprekken welke tusschen den Prins van *Metternich* en den Prins *Cimitile* plaats gehad hebben, heeft men eerdere wapenen tegen dezen gebezigd. Volgens den eerstgemelden, zijn de *Carbonari* de eenige bewerkers van de Napelsche gebeurtenissen: zij hadden den Koning en de Natie geweld aangedaan; het leger tot opstand vervoerd, en eene gebrekkige constitutie, welke hoegenaamd geene waarborg aanbod, verkondigd. Deze zijn, in het kort, de nieuwe grieven welke het Oostenrijksch Ministerie aan den Prins *Cimitile*, tegen onze staatkundige hervorming geopperd heeft. Beschouwen wij dezelve met kalmte en zonder verbittering.

» Wanneer eene secte of factie door geweld iets verkregen heeft, is het te verwachten dat zich, vroeger of later, eene oppositie vormt; dat dezelve zich versterkt, en zelfs somtijds het overwigt van de zegevierende partij bekomt. Bij ons, heeft het tegendeel plaats; verre van het minste verschil van gevoelen te ontwaren, ziet men niets dan eene volmaakte eenparigheid van denkeelden, grondbeginselen en wil. Eene onbepaalde verknoctheid aan den Koning en aan zijne dynastie; eene onschendbare verkleefdheid aan het constitutioneel stelsel; het vaste voornemen om hetzelfde tot het uiterste te verdedigen; ziedaar de geloofsbelijdenis van al de inwoonders der Beide Sicilien; de Palermitanen zelfs daarvan niet uitgezonderd, vermits het onderscheid van gevoelen met hun andere punten, van minder algemeen belang, betreft. Met uitzondering van hetgene onder hun voorgevallen is, heeft geen geweld, geene wraak de rust des Rijks verstoord; de bevelen der regering worden geëerbiedigd; de Justitie wordt behoorlijk bedeed; de belastingen worden betaald; de krijgsmacht is behouden; de persoonlijke vrijheid en de vrijheid van denken is volkomen; en zoo een al te ver gaande ijver voor het algemeen welzijn eenige afwijkingen veroorzaakt heeft, zijn dezelve verdwenen, op de krachtige en vaderlijke stem der Regering. De verkiezingen der Afgevaardigden bij het Parlement, deze onfeilbare thermometer van den openbaren geest, bewijzen alleen dat de Natie slechts met één denkbeeld bezield is; namelijk dat van haar geluk. Mannen die zich onderscheiden door hunne deugden, hunne dienste, hunne bekwaamheden, zijn, van het eene tot het andere einde des Rijks, verkozen geworden om de Natie te vertegenwoordigen. In de verkiezingen heeft geen verschil van begrippen plaats gehad; de beste burgers hebben de voorkeur gehad.

» Begeert men nog een bewijs dat het geen secte geweest is die onze staatkundige hervorming veroorzaakt heeft? Diegenen welke zich het eerst voor de nieuwe orde van zaken verklaard hebben; diegenen, in één woord, welke de Faam als de bewerkers van de omwenteling had doen kennen, zijn niet bij uitsluiting, het voorwerp der verkiezingen geweest. Denkt men, dat indien deze verandering het werk eener secte geweest ware, die partij niet geëischt zoude hebben dat hare hoofden vooraan de vertegenwoordigers der Natie stonden? Hetgene nog sterker pleit tegen het denkbeeld dat men in Europa tracht te doen aannemen, dat het Bestuur in dit Rijk onder het bedwang eener secte staat, is het luisterrijke voorbeeld van gematigheid en verdraagzaamheid, welk wij aan de beschaafde volken gegeven hebben, door aan de Oostenrijksche Legatie en Consuls de vrije uitoefening hunner functien te laten, op een tijd toen onze Gezant te Klagenfurth aangehouden werd, en onze Consul van Milaan weggezonden werd, zonder eenige pligtspleging en op eene enkele kennisgeving van de Politie. Indien onze regering minder kracht in zich zelve vond, indien zij gehoorzaamde aan eene factie, wier driften steeds onstuimig en toemeloos zijn, zoude zij dan den nationalen hoogmoed, door zulk eene handelwijze getergd, hebben kunnen terug houden?

» Wat de gebreken betreft, welke het Oostenrijksch ministerie der Spaansche constitutie ten lasten legt, merken wij vooreerst aan, dat geene vreemde Mogendheid het regt heeft om den regeringsvorm af te keuren welken een onafhankelijk Souverein goed vindt in zijne Staten in te voeren: maar daarenboven, indien de duurzaamheid der regeringen beoordeeld moest worden, naar gelang van de constitutien welke dezelve beheeren, zoude men thans gewis zijnen tijd kwalijk gekozen hebben, om te onderzoeken of deze duurzaamheid beter gewaarborgd zij door het willekeurige bestuur, dan door het constitutionele. De Spaansche constitutie kan gewis hare gebreken hebben; maar hare grondbeginselen dragen het kenmerk der rede en van alle deugden; en de Natie zelve heeft een te onmiddellijk belang bij de verbetering harer instellingen, om niet, door de meest geschikte wijzigingen, het nieuwe systema met hare behoeften in overeenstemming gebragt te willen hebben; te meer, daar de Koning, bij het verkondigen der Grondwet, aan het Parlement het regt tot wijziging toegekend heeft.

» Dat het kabinet van Weenen zich dus op dit punt gerust stelle, daar wij zelve te vurig verlangen om aan ons stelsel al die vastheid te geven, waarvoor een menschelijk werk vatbaar is; overtuigd dat het doel eener constitutionele Regering even zeer medebrengt den Staat tegen de schokken, door het despotismus veroorzaakt, te beveiligen, als tegen de miltzucht. De wijsheid der achtingswaardige mannen, welke de Natie tot hare vertegenwoordigers verkoren heeft, ondersteund door de opregte en vaderlijke denkwijze des Konings, levert eene zekere waarborg, op dat onze betuigingen in dit opzichte niet gelogensluit zullen worden door de gebeurtenissen. En na dus wiskundiglijk bewezen te hebben de ongegrondheid, de onrechtvaardigheid der verwijtingen die ons gedaan worden, zullen wij onbeschrond tot het onderzoek der laatste tegenwerping overgaan, welke het Oostenrijksch ministerie tegen ons zoude

kunnen doen, *hoewel dezelve, tot dus verre, niet te berde is gebracht.*

» In het tractaat te Weenen, op den 13 Mei 1815, geteekend, vindt men een artikel van den navolgenden inhoud:

» De verbindeuissen welke Hare Majesteit, bij het tegeuwoordige tractaat aangaan, ten einde de inwendige rust van Italië te verzekeren, hun de plicht opleggende om hunne wederzijdsche onderhanden en handlen te beveiligen tegen wederwraak, en de rampen welke onvoorzigtige nieuwigheden zouden te weeg brengen, zoo wordt overeengekomen tusschen de hooge contracterende partijen, dat Z. M. de Koning der Beide Siciliën, bij het weder aanvaarden der Regering van zijn Rijk, daarin geene veranderingen zal invoeren welke onbestaanbaar zouden zijn, hezif met de oude monarchale institutien, hetzij met de beginselen door zijne Keizerlijke Majesteit voor het inwendige bestuur zijner Italiaansche staten, aangenomen.»

» De duistere en dubbelzinnige bewoordingen van dit artikel vorderen eene opheldering. Men weet dat, in de diplomatie, alleen gelet wordt op den letterlijken zin der tractaten. Daar nu de Koning aan den zin van dat artikel voldaan heeft, tijdens de herstelling van het Napolitaansch Gouvernement, heeft hij ook zijne verplichtingen in dit opzigt vervuld.

» Men merke op dat het hier eene zedelijke zin geldt, en niet eene stellige voorwaarde of overeenkomst, die voor eene onbepaalde tijd verbindend zoude zijn. Op welke grond zoude Oostenrijk den Koning tot eene misdaad kunnen maken, dat hij gehoor gegeven heeft aan den eenstemmigen wensch zijner volken, welke hem de aanneming der Constitutie vroegen? Maar eens toegegeven dat het bedoelde artikel voor al oos verbindend was, zoude de overtreding van hetzelfde niet anders bewezen kunnen worden, ten zij men alvorens aangeoond had, dat de verandering in onze Regeringsvorm daargesteld, strijdig was met de monarchale instellingen. Dan wij beweren, in tegendeel, dat de constitutionele instellingen de trouwen bevestigen, daar zij de Souvereinen tegen alle aanvallen beschermen, en de wettigheid hunner regten waarborgen. Maar het is hier de plaats niet om theorien te beoordeelen; het komt er alleen op aan om te bewijzen, zoo als reeds gedaan is, dat bij gebrek van goede redenen, Oostenrijk zich zelfs niet beroepen kan op eene bepaling welke met andere tijden en andere omstandigheden in verband stond, om zich tegen onze staatkundige hervorming met recht te kunnen aankanten.

» Waaraan is dan de houding welke Oostenrijk tegen ons genomen heeft en nog steeds neemt, toe te schrijven? Welke kan het doel van zulk eene aanzienlijke en plotslinge vermeerdering der Oostenrijksche troepen in Italië zijn? Zoo lang de Koning heeft kunnen veronderstellen dat het Kabinet van Weenen, bij deze maatregelen, geen ander oogmerk had, dan de goede orde en de inwendige rust zijner Italiaansche bezittingen te handhaven, heeft Z. M. het recht geëerbiedigd, dat elke Mogendheid heeft, om te huis al dat gene te doen wat haar goetdunkt. Doch, van het oogenblik dat het Hof van Weenen hardnekkiglijk weigerde om in eene verklaring met dat van Napels te treden, en de vertegenwoordigers en agenten van den Koning der Beide Siciliën te ontvangen, en de Keizer de vertrouwelijke brieven van Z. M. niet wilde ontvangen; van het oogenblik dat het Oostenrijksch kabinet nota's tegende de nieuwe orde van zaken, in Napels daargesteld, aan de verbondene Mogendheden, aan het Duitsche Bondgenootschap en aan de Italiaansche Gouvernemenen heeft rondgezonden; en eindelijk van het oogenblik dat de Dagbladen van Weenen en Milaan zich veroorloven om, op eene officiele wijze, tegen ons nit te varen, het welk eene Regering die zich zelve eerbiedigt, nimmer geluid zoude hebben, zou de Koning gemeend hebben te kort te doen aan zijne eigene waardigheid en aan hetgeen hij eener dappere, edelmoedige Natie, wier lot hem door de Voorzienigheid is toevertrouwd, verschuldigd is, indien hij zich onverschillig betoonde omtrent zulk eene berispelijke handelwijze van de zijde van eene bevriende en verbondene Mogendheid.

Dien ten gevolge, heeft Z. M. den ondergeteekenden belast zich aan den Prins van Metternich te wenden, en hem eene stellige en duidelijke verklaring te vragen omtrent de buitengewone wapening en de houding van Oostenrijk jegens het Hof van Napels; eene houding even strijdig met de betrekkingen en de vriendschappelijke gevoelens tusschen beide Hoven bestaande, als met de beginselen van verbroedering en belangeloosheid door de verbondene Souvereinen ten aangezichte van geheel de wereld verkondigd.

De Koning, na zoo vele bewijzen van de hartelijke vriendschap van Z. M. den Keizer, zijnen doorluchtigen Neef en Schoonzoon, ontvangen te hebben, twijfelt niet of de ophelderingen in de tegenwoordige nota vervat, zullen de nadeelige indrukken verdreven hebben, welke de kwaadwilligheid of de personele driften van den eenen of anderen vijand van Europa's rust hem ingeboezemd mogten hebben, en hem zullen doen afzien van alle vijandelijke ontwerpen tegen eene natie, welke zijne hooge dengden bewonderd heeft. Inderdaad, indien iets zijnen roem verduisteren konde, zoude het de aanranding van Oostenrijk tegen het Koningrijk der Beide Siciliën zijn. De nakomelingschap zoude bezwaarlijk zulk eene onregtvaardigheid begrijpen, zoude niet gelooven aan zulk eene schending van de regten der volken; eene schending des te hatelijker, daar de Mogendheid, welke er zich aan schuldig maakt zoude hebben, ook de kleinste Staten van Duitschland die zich eene constitutie gegeven hebben, niet gedwaarschoemd heeft, en geenen enkelden, ten minste geenen openlijken, stap tegen Spanje gedaan heeft, wier voorbeeld wij slechts gevolgd hebben. Men zoude dus aan andere inzigten moeten toeschrijven den oorlog, welke Oostenrijk onderneemt tegen een vredelievend volk, dat zich alleen met zijn geluk

bezig houdt, en altoos gereed is om de beste verstandhouding met alle vreemde Mogendheden te bewaren, en de bijzondere betrekkingen tusschen de hoven van Napels en Weenen bestaande, vaster aan te knooopen.

Het verhevene denkbeeld welke Z. M. de Koning zich van de persoonlijke dengden van Z. M. den Keizer gevormd heeft, s'rekt hem ten zekeren waarborg van de wijsheid en de regtvaardigheid welke steeds in zijne beraadslagingen heerschen. Z. M. gelooft niet zich te bedriegen, wanneer hij vertrouwd dat de Oostenrijksche regering van hare vooroordelen tegen ons terug komen zal, en dat de banden van vriendschap, welke nog onlangs de beide Staten vereenigden, steeds nauwer aangehaaid zullen worden; tot welzijn van beide volken. Dan, indien deze hoop ongetukkeliglijk verdwijnen moest, zoude de Koning en de geheele Natie, in het vaste besluit om 's Rijks onafhankelijkheid en de constitutie, als het Palladium onzer regten, als den sterksten steun der wettige Monarchie, tot het laatste toe verdedigen, en gereed zijn om zich te begraven onder de puinen van het vaderland, veelteer dan zich aan een vreemd juk te onderwerpen. Het voorbeeld van den heldhaftigen wederstand door de Spanjaarden aan het despotismus van Napoleon geboden, zoude ons ten prikkel dienen; en bijaldien de berigten welke het kabinet van Weenen uit Napels ontvangt, met de waarheid overeenkomen, zal het deze verzekering, die wij van ons zelve geven, niet geheel overdreven vinden.

De ondergeteekende verzoekt dierhalve Z. H. den Prins van Metternich deze nota onder het oog van Z. K. K. en Apostolische Majesteit te brengen, en op dezelve, zoo spoedig mogelijk, een stellig antwoord te geven, ten einde wij welen waaraan ons te houden omtrent de voornemens van het kabinet van Weenen.

De ondergeteekende hernieuwt, bij deze gelegenheid, aan Z. H. de verzekering van zijne hoogachting.

(get.) de Hertog van CAMPO CHIARO.

MENGELWERK.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad.

A, den 14 November.

MIJNHEER!

Een mijner vrienden, zwartgallig van gestel, en die al het nadeelige aan kwade oogmerken toeschrijft, heeft zich bij mij over het navolgende beklagd.

In zijne affaire veel met het Stedelijke Octrooi te doen hebbende, moet hij, bij den invoer van verschillende goederen, aanzienlijke sommen betalen, die hij, bij uitvoer, niet zonder tamelijk verwijl en in slechte geldspecien, terwijl hij goede brengen moet, terug bekomt. Deze week nu, moest hij eene zekere som voor inkomende goederen betalen, doch had ook ruim zoo veel te ontvangen voor hetgeen, reeds eenige maanden geleden, was uitgevoerd. Hij zond om zijn geld, maar kreeg ten antwoord, dat het Octrooi verhuisde en men de restitutie eene maand uitstelde. Dit komt op hetzelfde neder, dacht hij; hebben die heeren voor het verhuizen van hunnen inboedel en het schikken, eene maand noodig (eene knappe vrouw, is in 14 dagen op haar stel), dan zal men ook niet kunnen ontvangen. Buiten den waard gerekend: de vingers om na zich te halen waren zoo gereed, als of zij geen stuk meubel verwerkt hadden.

Hij vraagt mij nu, hoe het gaan zoude, indien een koopman of kassier eens aankondigde, uit hoofde van verhuizing, zijne betalingen gedurende eene maand te zullen uitstellen? Hij noemt de behandeling der Octrooi-Directie eene ongeoorloofde grilligheid, eene vexatie.

Ik heb hem gezegd, om hem te troosten, dat behalve de andere heilzame oogmerken van het Octrooi, wij die instelling ook bekomen hebben als eene straf voor het misdrijf van het verbranden der Fransche Octrooi-huisjes, in 1813; en dat men nooit gestraft wordt zonder ook de kosten te moeten betalen; dat welligt uit de interessen van de gelden die nu eene maand langer worden ingehouden, de verhuiskosten van het Octrooi meer of min kunnen bestreden worden; dat hij zich derhalve ten onrechte beklagt.

Ik wenschte deze geplaatst te zien, om ook anderen tot leering en troost te strekken.

J. OPBEURDER.

G, den 30 October.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

Onlangs las ik in uw Dagblad van den 13 September II. n.º 74, dat circa vijftig Schutters alhier moesten straf-exerceren, uit hoofde zij op de brandwacht van den eersten Zondag in de maand September, niet

met blaauwe broeken gekleed waren, terwijl sommige heeren Officiëren zich daaraan ook hadden schuldig gemaakt, en nogtans van de straf den Schutters ontleed, waren bevrijd gebleven. Welk een hatelijk onderscheid! dacht ik bij mij zelve, daar ik van het gebeurde ooggetuige was.

Ik informeerde mij, bij een' gelen Luitenant, wat de oorzaak was, dat hij niet, even als de Schutters, die straf moest ondergaan, daar hij tegen de algemeene bepaling gezondigd had; hij antwoordde, dat zij, ingevolge eene dagorder van den Kolonel, de bevoegdheid hadden, om met gele nankinsche broeken gekleed te zijn; terwijl zoodanige bepaling strijdig is met art. 52 der wet op de Schutterijen, hetwelk de Kolonel ook scheen te begrijpen (dan te laat, want de Schutters hadden hunne straf weg), als hebbende hij zijn gegeven dagorder doen vervangen door een tweede bevel, dat heeren Officiëren voortaan even als de Schutters met blaauwe broeken moeten gekleed zijn.

N. N.

Landlust, in November 1820.

MIJNHEER!

Onlangs mijne jongens naar de Hoogeschool te G..... brengende, ondervond ik wel degelijk dat het oude spreekwoord waar is: *tempora mutantur, et nos mutamur in illis.*

In mijne jeugd was een professoraat een aanzienlijk beroep, waartoe men niet dan eerste geleerde benoemde. Ofschoon hun tractement slechts *veertien- zestien- à achttien honderd* guldens beliep, evenwel was zulk een ambt niet bestemd dan voor mannen van naam, die hun werk van de studie maakten, en, behalve hunnen college-tijd, en de oogenblikken welke zij voor hunne uitspanning bezigden, of in een deftig, leerzaam gezelschap sloten, hun leven aan hun vak toewijdeden, en op hunne studeerkamers doorbragten. Thans zijn het menschen van alle soort, zij genieten *twee-en-twintig honderd* guldens; zij dwingen de jonglieden, al zijn die nog zoo bekwaam, in de eene of andere wetenschap, welke maar van verre eenige of ook wel geene betrekking tot de door hun uitgekozene studien heeft, de collegien bij te wonen, ten minsten het geld er voor te betalen, en maken hen het leeren moeilijk, lastig en kostbaar. Zoo ging het een mijner Zonen, die kan wel Professor in de talen worden; maar evenwel moet hij twee jaren Latijnsche, Hollandsche, Hebreeuwsche, Arabische, Land-huishoudkundige Collegien houden, eer men hem aan de Godgeleerdheid kan zetten. In vorige tijden behoefde dit niet, en toch werden er geleerden van den eersten rang gevormd.

Konden de waardige voorgangers van onze tegenwoordige Hoogleeraars eens verrijzen uit hunne graven, hoe zouden zij opzien, en treuren over zulk eene handelwijze; en met welke ergernis zouden zij uitroepen: » In onze tijden waren de Professoren om » der Academie wille; thans schijnt de Universiteit » om der Hoogleeraar's wille te zijn. »

Ziedaar mijne gewaarwording, toen ik mijne jongens aan de Hoogeschool overgaf; wij zullen zien wat geleerde knapen ik te huis krijg!

PETRUS VAN DEN OUDEN TIJD.

ADVERTENTIE N.

Te koop, een fraaije zeer duidelijk sprekende PAPER-GAAL, oud vier jaren, van *Curacao* komende. Te bevragen aan het Bureau dezer Courant.

VERHUIZING

Madame HORNUNG, voorheen in de Lange-Pooten in 's Hage, woonachtig, heeft thans hare BLOEMFABRIEK naar het Spui Lett. Q, N.º 79 verplaatst.

Zij geeft les aan huis, in het maken van alle soorten van Bloemen.

Uit de HAND wordt te Koop gepresenteerd: een complete TAPPERS-WINKEL, bestaande uit 16 ovale Vaten, met drie Instekers, alle met IJzeren Banden, Koperen Kranen, dito Beslag en Schroeven voor de Poorten, op geschilderde Zalingen: voorts een extra fraai BILLARD, groot 11 voet, met alle deszelfs toebehooren; kunnende, des begeerende, of te zamen, of ieder afzonderlijk, gekocht worden. Alles te bevragen en informatie te bekomen bij A. MEERMAN, op de Buiten-Cingel, tusschen de Leijdsche- en Wetering-Poorten, in het Lokaal de *Vrede*, te Amsterdam.

Men is van meening, in het Stads Logement te *Alkmaar*, door het Ministerie van den te *Alkmaar* residentenden Notaris M. JACOB NUBOUT VAN DER VEEN, in het openbaar, aan den meestbiedenden te verkoopen:

- 1.º Eene HUISMANS WONING, genaamd *Huigebos*, staande in de Egmoudermeer, met 52 Morgen Weiland, bij het Huis gelegen;
- 2.º Eene HUISMANS WONING, genaamd *Hagenoij*, staande als voren met 42 Morgen Weiland, bij het Huis gelegen;
- 3.º Twee aan een verheekle HUIZEN, voorzien van Stalling voor 20 Koeijen, genaamd het *Rode Hart*, staande te *Alkmaar*; en voorts diverse perceelen WEI- TEEL- en BOSCHLAND, gelegen onder *Alkmaar* de Binnenveld *Egmond* *Wemmenum* en *Bergen*. — Alles breeder bij bijjetten omschreven.

De Provisioneele toewijzing zal plaats hebben op Vrijdag den 8 December 1820 des avonds ten vijf ure, en de definitive verkoop op den volgenden avond, zullende zijn den 9 December. — Nadere informatie te bekomen bij den bovengemelden Notaris.

Bij den Boekverkooper C. L. SCHREIJER, te Amsterdam, is heden uitgegeven en alom verzonden:

I. MUSEUM DES BUITENGEWONEN EN WONDERVOLLEN: *beheuzende ware gebeurtenissen uit onzen leeftijd*, met gekleurde plaat en in elegant omslag. Een Werkje geheel eenig in zijne soort, en hetwelk, om de daarin voorkomende, wezenlijk gebeurde, zeer bijzondere lotgevallen aan menschen uit onzen leeftijd, niet kan nalaten het hoogste belang te verwekken. De onderhoudende en eenvoudige stijl waarmede hetzelve geschreven is, is aan elk onbevooroordeeld lezer borg voor de waarheid van het hierin vermeldde.

II. TULPEN. ROMANS EN VERHALEN, naar het Hoogduitsch van C. PICHLER, geb. VAN GREINER, 2 deelen compleet, met platen. Dit Werk van de, ook in ons Land zoo beroemde schrijfster der *Sigatholes* en andere Werken, kan zeker niet nalaten aan de hoogste verwachting te beantwoorden.

III. HET BEROUW, naar het Hoogduitsch van A. LA-FONTAINE, 2 deelen, met platen. Dit Werk kan zeker onder de beste van dien Auteur gerekend worden, en heeft eene goede zedelijke strekking, heigden veelal in werken van dien aard ontbreekt: men acht het dus onnoodig meer tot aanprijzing hierbij te voegen.

C. B. ARNHOUT, Marchande de Modes, Hoogstraat Lett. E, N.º 557, à La Haye, a l'honneur de prévenir les Dames de la Ville et des provinces, qu'elle vient de recevoir de Paris un joli assortiment de NOUVEAUTÉS, comme: Chapeaux pour la promenade, et pour la demi-coiffure; Toques; Bonnets; Plumes; Fleurs pour les garnitures de robes et pour la coiffure. Le tout dans le meilleur goût et à des prix modérés.

Elle se charge aussi de la confection de pelisses Espagnoles et Russes en étoffes de soie et de velours.

C. E. ARNHOUT, Mode-winkelier, in de Hoogstraat Lett. E, N.º 557, te 's Hage, heeft de eer de Dames dezer Stad en in de provincien bekend te maken, dat zij uit *Parijs* een fraai assortiment nieuwe MODE GOEDEREN heeft ontvangen; zoo als half gekleede Hoeden en voor de wandeling, Toques; Mutsen; Bloemen voor randen van japonnen en voor het kapsel. Alles naar den nieuwsten smaak en ten civilsten prijs. Maakt ook Spaansche en Russische pelissen, van alle zijden stoffen en fluweel.

S. DE GREBBER, Libraire, dans le Kalver-straat, N.º 166, à Amsterdam, ayant fait l'acquisition du reste des exemplaires de l'ACADEMIE UNIVERSELLE DES JEUX, 5 vol. in-8vo, avec Figures, les offre à raison de f 2 - 18 - : au lieu de f 4 - 10 - : Cet ouvrage contient des Instructions faciles pour apprendre à jouer les principaux jeux de Cartes, tels que l'Homme, Quadrille, Fiquet, Boston, Commerce, Fingt-un à la Bête, etc., ainsi que ceux du Billard, du Domino, des Echecs et plusieurs autres jeux tant d'adresse que de hasard, avec leurs règles et termes ordinaires.

J. HENDRIKSEN, Boekverkooper te Rotterdam, geeft uit: *Hoognoedige gronden der Aardrijkskunde*, verdeeld in 26 lessen door P. SAZERAC, met 5 kaartjes à 11 stuivers, zonder kaartjes à 6 stuivers.

NB. Men gelieve wel op te letten de naam van P. SAZERAC en tiende druk op den Titel moet staan, alzoo men door haatzucht aangedreven, een geheel ander Werkje den Menschen in handen stopt, met voorgeven dat, dat de verbeterde druk is. De nuttigheid van het gebruik van dit Werkje (dat tot beden naar de NIEUWSTE VERDEELING der landen verbeterd is) bewijst genoeg dat in korte jaren, de tiende druk er het licht van ziet.

Bij J. W. VAN LEEUWEN, Boekverkooper te Leijden, ligt ter Perse het derde en laatste Deel van de PROEVEN over de onverschilligheid in den Godsdienst, bij intekening, à f 3 - 12 - : De drie deelen à f 8 - 12 - : De finale sluiting der Intekening is bepaald op den 15 December aanstaande. De Heeren Boekhandelaren worden verzocht hunne opgaven vóór den 20 December in te zenden; zullende na dien tijd geene exemplaren, dan tegen den prijs van f 4 - 12 - : het derde deel, en f 10 - 12 - : de drie deelen, verkrijgbaar zijn.